

РЕШЕНИЕ

№ 4369

гр. София, 03.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **4578** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Фердинанд Мозес 1821“ ООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място],[жк], [улица], срещу РА № Р-22002223000420-091-001/07.09.2023г., издаден от органи по проходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден и изменен с Решение № 386/25.03.2024г. на директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], с който на лицето са установени допълнителни задължения за КД по ЗКПО за д.п. 2020г. в размер на 92772.30 лв. главница и лихви за забава в размер на 21807.89лв., както и ДДС по ЗДДС за д.п. от м.05.2018 г. до м.12.2018г.; м.01.2019 г., м. 03.2019г.,м.05.2019 г.;от м.01.2020 г. до м.12.2020 г. и м.01.2021 г. до м. 02.2021 г. общо в размер на 482884.54 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 207283.31 лв.

Жалбоподателят в жалбата си и в писмени молби по делото, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соци, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства,които не са обсъдени от органите по приходите.Твърди, че не са налице предпоставките на чл.122 от ДОПК,като излага подробни съображения в тази насока. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], чрез процесуалния си представител,в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като валиден, правилен и законосъобразен.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомени, не изпращат представител и не изразяват становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22002223000420-020-001/31.01.2023г./ л.19 от делото/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-849/31.10.2022г. / л.17-18 от делото/ на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения за КД по ЗКПО за д.п. 01.01.2020 г. – 31.12.2020г., както ДДС по ЗДДС за д.п. м.01, м.02.2020 и м. 05, 06.2019г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК на 08.03.2023 г. и е издадена във връзка с Решение № 102/23.01.2023г. ЗВР от 31.01.2023г. е изменена със ЗВР № Р-22002223000420-020-002/13.02.2023 г., ЗВР № Р-22002223000420-020-003/ 05.06.2023 г. и ЗВР № Р-22002223000420-020-004/ 26.06.2023 г., с които е възложено извършването на ревизия на „ФЕРДИНАНД МОЗЕС 1821“ООД за установяване на задълженията на дружеството за корпоративен данък за данъчните периоди от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. и за данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчните периоди от 01.05.2018 г. до 30.06.2019 г. и от 01.01.2020 г. до 29.02.2020 г., като срока за завършване на ревизията е определен до 07.08.2023г. / л.23-34 от делото/. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по- късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок е спазен. РД е издаден с № Р-22002223000420-092-001/18.08.2023г./л.35-103 от делото/ и е връчен по реда на чл.29, ал.4 от ДОПК на 20.08.2023г. В срока за възражения срещу РД, такива не са постъпили. В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р-22002223000420-091-001/07.09.2023г./л.104-114 от делото/. Същият акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

Основната дейност на „ФЕРДИНАНД МОЗЕС 1821“ ООД е свързана с добиване, преработване и сделки с благородни метали и скъпоценни камъни. Дружеството притежава и администрира офис сгради.

С Протокол № Р-22002223000420-ППД-001/03.08.2023 г. към доказателствата от настоящото производство са присъединени документи, събрани в хода на първата ревизия.

Направен е анализ на движението на парични средства по банковите сметки на „ФЕРДИНАНД МОЗЕС 1821“ ООД, приобщени от предходното производство справки, съдържащи информация за наличностите, движението и операциите по съответните сметки с титуляр ревизираното дружество в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, „ИНВЕСТБАНК“ АД, „БАНКА ДСК“ АД, „РАЙФАЙЗЕНБАНК“ АД, „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на дружеството са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ), в отговор на които са представени доказателства, писмени обяснения и протокол за претърсване и изземване от 26.03.2021 г. на ГД БОН, с който са иззети компютърни системи.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК и на основание чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК са връчени по електронен път Уведомления №Р-22002223000420-113/001/16.06.2023 г. и №Р-22002223000420-139/001/16.06.2023 г., с които ревизираното дружество е уведомено, че задълженията му ще бъдат определени по реда на чл. 122 - 124 от ДОПК и са му разяснени правата.

Направен е анализ и са съобразени данните от извършени ревизии на „ДЕНМАРК МАРКЕТИНГ РИСЪРЧ“ ЕООД, „ИНТЕРАКТИВ КЪМПАНИ“ ЕООД, „АЛТЕРНАТИВА БГ“ ЕООД, „ПОСТ ГРАНД РИСЪРЧ“ ЕООД, „Д РИЗЪРВ“ ЕООД, „ФАЙНЕНШЪЛ РИПОРТИНГ“ ЕООД, и „ФИН

ИНЖИНЕРИНГ ИНКЪМ“ ЕООД и др.

Извършени са проверки в информационната система на НАП и Търговския регистър на Агенция по вписванията. Съпоставени са фактурите, които са отразени като приходи и начисления ДДС по тях, тези, отразени като разходи от ревизираното лице, фактурите, по които е упражнило право на данъчен кредит, и отразените фактури от доставчици.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на И. З. С. - в качеството му на вносител на парични средства по банковата сметка на жалбоподателя в размер на 147 000,00 лв. Проверката е приключила с издаването на Протокол за извършена насрещна проверка (ПИНП) №П-16002423121621-141-001/04.07.2023 г. Не са представени изисканите писмени обяснения, договори, фактури и др. документи.

На основание чл. 47 от ДОПК са изпратени искания за информация до други контролни органи - общинските администрации и службите по вписвания в [населено място], [населено място]; [населено място]; [населено място]; [населено място]; [населено място], резултатите от които са описани в ревизионния доклад.

Ревизираното лице притежава недвижими имоти, находящи се на следните адреси: [населено място], [улица]; [населено място], [улица], №2; [населено място] [улица]; обл. М., общ. В., [населено място]; [населено място], [улица]; в [населено място], кв. Ю. промишлена зона. Съгласно предоставени данни от КАТ Пътна полиция е установено, че „ФЕРДИНАНД МОЗЕС 1821“ ООД притежава автомобили, за които са предоставени документи за придобиването или продажбата им: BMW M8 Competition; M. S560 4Matic; M. A. GLC63, M. A. GLC63 и V. G.. От получените банкови извлечения е констатирано, че към банковите сметки на дружеството са постъпвали суми в значителни размери от физически и юридически лица. При съпоставката на сумите по дати с данните от дневниците за продажби към справките-декларации по ЗДДС е установено, че декларираните данни не кореспондират като стойности с получените парични преводи.

Въз основа на събраните в хода на производството документи е установено, че по банковите сметки на ревизираното дружество са постъпвали суми както следва:

1./За периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.: а. по банковата сметка [банкова сметка]: от „ДЕНМАРК РИСЪРЧ“ ЕООД общо в размер на 22 800,00 лв. с основание „по ф-ра“; от „ИНТЕРАКТИВ КЪМПАНИ“ ЕООД в размер на 1 713 491,00 лв. с основание „захранване на сметка“; от „АЛТЕРНАТИВА“ ЕООД общо в размер на 178 500,00 лв. с основание „по фактура“; б. по банковата сметка [банкова сметка]: от О. Б. М. - сума в размер на 3 520,00 лв. с основание „501/503“; от COMMONWEALTH HEADQUARTERS ЕООД - общо в размер на 630 130,00 лв., в това число на 28.05.2018 г. - 238 130,00 лв.; на 08.06.2018 г. - 1 91 000,00 лв., на 11.06.2018 г. - 34 000 лв., на 12.06.2018 г. - 27 000,00 лв. и на 05.07.2018 г. - 140 600,00 лв. с основание „инвойс“; от „ДЕНМАРК МАРКЕТИНГ РИСЪРЧ“ ЕООД общо в размер на 33 285,00 лв., в т.ч. на 06.06.2018 г. - 3 450,00 лв., на 19.07.2018 г. - 18 000,00 лв., на 14.08.2018 г. - 11 835,00 лв.;

2. За периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. са постъпили:

а. По банкова сметка [банкова сметка]: от И. Н. Н. - 16 880 лв.; от О. Б. М. с основание „захранване на сметка“ общо в размер на 4 671,43 лв.; от К. Т. Т. с основание „захранване на сметка“ в размер на 7 500 лв.; „Д Ризърв“ ЕООД с основание „по ф-ра“; б. по банкова сметка [банкова сметка]: от ЕТ „Майк 2013 - Михаил Маджаров“ с основание „по ф-ра“ общо в размер на 17 446,80 лв.; от FUSXMARKETING ЕООД с основание „по ф-ра“ общо в размер на 20 7570 лв.; от G. MARKETING ЕООД с основание „по ф-ра“ общо в размер на 816 666 лв.; от FINANCIAL REPORTING ЕООД с основание „по ф-ра“ в размер на 17 880,00 лв.; от Алтернатива Файненшал БТ ЕООД с основание „по ф-ра“ в размер на 63 700,00 лв.; от Б. К. К. с основание „наем“ общо в

размер на 606.69 лв.;

3. За периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. са постъпили: а. По банкова сметка [банкова сметка]: превод от Д. Р. ЕООД с основание „но ф-ра“ в размер на 12 400,00 лв.; преводи от ЕТ „Майк 2013 - Михаил Маджаров“ с основание „по ф-ра“ общо в размер на 5 151,60 лв.; от FINANCIAL REPORTING ЕООД с основание „по ф-ра“ общо в размер на 37 640,00 лв.; от „Фин Инжинеринг Инкът“ ЕООД с основание „по ф-ра“ общо в размер на 508 000,00 лв.; от Г. Р. ЕООД с основание „по ф-ра“ общо в размер на 110 400,00 лв.; от В. Х. с основание „депозит за наем“ в размер на 72,00 лв.; от Р. Н. с основание „наем“ в размер на 84 лв.; от К. Ком с основание „ф-ра/наем гараж“ общо в размер на 383,23 лв.; от П. С. с основание „до говор наем А. Т.“ общо в размер на 2 440,60 лв.; от Б. К. К. с основание „наем“ общо в размер на 1 023,43 лв.; от Д. З. с основание „ф-ра А. А.“ в размер на 150 лв.; от В. А. с основание „наем зала“ общо в размер на 144 лв.; от А. Д.-Г. и от Г. Д. с основание „Био Агро 89 ЕООД/ф-ра“ общо в размер на 1 388,92 лв.; от Економ. Енжинеринг ЕООД с основание „ф-ра“ в размер на 5 000,00 лв.; от А. М. К. с основание „ф-ра/П./наем“ общо в размер на 96 лв.; от RESET VIAL ЕООД с основание „наем по договор“ общо в размер на 2888,04 лв.; от Г. Спот М. ЕООД с основание „ф-ра за наем“ общо в размер на 110 900 лв.; от Г. И. М. ЕООД с основание „ф-ра/наем“ общо в размер на 129 390,00 лв.; от Мини М. 1920 ЕООД с основание „ф-ра“ общо в размер на 115 000 лв.; от М. Прогрес ЕООД с основание „ф-ра“ общо в размер на 16 000,00 лв.; от Кастади М. ЕООД с основание „ф-ра“ в размер на 20 000,00 лв.; от И. З. С. в размер на 147 000,00 лв. Доколкото получените по банковите сметки значителни суми са не са отразени или са с различна стойност от тези във фактурите, издадени от ревизираното лице и отразени в дневниците, е преценено, че получените суми са във връзка с извършени продажби, които не са регистрирани.

Предвид горното и това, че от ревизираното лице не са представени документи и не е осигурен достъп до счетоводството му, е прието, че са налице данни за укрити доходи и съответно обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК.

Предвид заключенията на ревизиращите и на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление №Р-22002223000420-113-001/16.06.2023 г., с което ревизираното лице е информирано, че основите за облагане с корпоративен данък по ЗКПО за периода от 01.01.2020 г. - до 31.12.2020 г. и ДДС за периодите от 01.05.2018 г. до 30.06.2019 г. и от 01.01.2020 г. до 28.02.2021 г. ще бъдат определени по реда на чл. 122 - 124 от ДОПК. Уведомлението е връчено по реда на чл. 30, ал. 1 от ДОПК на 23.06.2023 г. С ИПДПОЗЛ №Р-22002223000420-040-002/16.06.2023 г. са изискани декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, които не са представени.

На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е направен анализ на относимите обстоятелства, като в случая това са изброените в т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, т. 8, т. 9, т. 10, т. 15, от същата разпоредба. Доказателствата за наличие на посочените обстоятелства са изведени от официални документи и документи с достоверни данни, в т.ч.: данни за наличностите, движението и транзакциите по банковите сметки, предоставени от съответните търговски банки, декларирани пред НАП данни, от получената информация от КАТ, общините и службите по вписванията.

И. По отношение на задълженията за корпоративен данък.

За 2020 г. ревизираното дружество не е подало годишна данъчна декларация по реда на чл. 92 от ЗКПО. Данъчната основа за облагане с корпоративен данък е определена по реда на чл. 122 и следващи от ДОПК като в ревизионния доклад са посочени относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. За всеки от периодите като неотчетени приходи са отнесени сумите, получени по банковите сметки на лицето, описани по-горе. Съобразени са извършените плащания по банков път и отразените фактури в дневниците за покупки по ЗДДС.

Въз основа на направения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл.

122 ал. 4 от ДОПК. е определена данъчна основа за облагане с корпоративен данък за 2020 г. в размер на 927 723,04 лв., като при формирането ѝ е прието, че са реализирани приходи в размер на 1 021 293,18 лв. от получени суми по банкови сметки на „ФЕРДИНАНД МОЗЕС 1821“ ООД, за част от които не са издадени документи (данъчни фактури) и са признати разходи в размер на 29 949,09 лв., формирани от декларираните и платени задължения за ДОД, ЗОВ и ДДС. Изчислен е дължим корпоративен данък в размер на 92 772,30 лв.

II. По Закона за данък върху добавената стойност.

1. При описаните по-горе обстоятелства, органите по приходите са приели, че получените преводи по банковите сметки са във връзка с извършени продажби към физически и юридически лица. Установени са издадените фактури и начисления ДДС във връзка с част от получените плащания. По отношение на останалите парични постъпления, за които липсват данни за издадени фактури независимо от това е формиран извод, че са свързани с реализирани продажби, но не издаден първичен документ. На основание чл. 122 от ДОПК, по реда на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС и чл. 53, ал. 2 от Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС) е определена данъчна основа на извършените доставки като е прието, че данъкът се съдържа в размера на получения превод. За отделните данъчни периоди от м. 05.2018 г. до м. 01.2019 г., м. 06.2019 г., м. 04.2020 г., м. 05.2020 г., м. 07.2020 г. и м. 12.2020 г. е начислен допълнително ДДС общо в размер на 643 169,52 лв.

2. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от закона е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 105 782,69 лв. за декларираните доставки от „ФАЙНЕНШЪЛ РИПОРТИНГ“ ЕООД, „ДЕНМАРК РИСЪРЧ“ ЕООД, „СИЛВЪР СТАР РИТЕЙЛ“ ЕООД, „БОВЕТИ“ ООД, „ВИДЕНОВ ТРУП“ ЕООД, „ДОВЕРИЕ БРИКО“ АД, ЕТ „ВИЛ ЗИЯ-ЛЮДМИЛА АНТОНОВА“, „ОЗОН ЕНТЪРТЕЙНМЪНТ“ АД, „ЯВЛЕНА СТАРА ЗАГОРА“ ООД, „ТЕС-А“ ЕООД, „ТЕХНОМАРКЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „КРАНИ 17“ ЕООД. Посочено, че плащанията са извършвани по банков път. Изтъкнато е, че за доставките с предмет „услуги по договор“ не са представени договори, за доставките на СМР не са приложени договори и документи за приемане на строителни работи (акт обр. 19), за тези с предмет „материали“ и стоки не са представени доказателства, че са използвани за дейността. Като допълнителен мотив ревизиращите са се позовали на чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

3. През данъчен период м. 04.2020 г. е извършена корекция на деклариания резултат за периода, като същият е увеличен с данъка, посочен със знак „минус“ в 3 кредитни известия, издадени на „ФИН ИНЖИНЕРИНГ ИНКЪМ“ ЕООД, общо в размер на 13 333,30 лв. Установено е, че „ФЕРДИНАНД МОЗЕС 1821“ ЕООД е включило в дневника си за продажби за м. 03.2020 г. фактури към „ФИН ИНЖИНЕРИНГ ИНКЪМ“ ЕООД на обща стойност с ДДС в размер на 121 000,00 лв. През м. 04.2020 г. са отразени кредитни известия със същия получател на обща стойност с ДДС в размер на 121 000,00 лв. От банковата сметка на РЛ са извършени преводи към посочения контрагент с основание „кредитно известие към ф-ра“ общо в размер на 41 000,00 лв.

Съобразени са разпоредбите на чл. 115, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, съгласно които при изменение на данъчната основа на доставка или при развалянето на доставка, за която е издадена фактура, доставчикът е длъжен да издаде известие към фактурата. Известието се издава задължително не по-късно от 5 дни от възникване на съответното обстоятелство по ал. 1, а когато се издава за доставка, за която е издадена фактура с начислен данък за получено авансово плащане, в 5-дневен срок от датата на връщането, прихващането или уреждането по друг възмезден начин на авансово преведената сума за размера на върнатата, прихваната или уредената по друг възмезден начин сума. Доколкото по декларираните кредитни известия е върната единствено сума в размер на 41

000,00 лв., за декларираните кредитни известия на обща сума от 80 000,00 лв. е прието, че не са налице изискванията на чл.115, ал.2 от ЗДДС.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-22002223000420-091-001/07.09.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-[населено място],пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 386/25.03.2024г. е отменил РА за д.п. м.06.2019г., изменил е РА за д.п. м.05.2018 г., м.12.2018г., м.01.2019г. и м.12.2020г. и е потвърдил РА за задълженията по ЗКПО за 2020 г. и по ЗДДС за данъчни периоди м. 06.2018 г., м. 07.2018 г., м. 08.2018 г., м. 09.2018 г., м. 10.2018 г., м. 11.2018 г., м. 03.2019 г., м. 05.2019 г., м. 01.2020 г., м. 02.2020 г., м.03.2020 г., м. 04.2020 г., м. 05.2020 г., м. 06.2020 г., м. 07.2020 г., м. 08.2020 г., м. 09.2020 г., м. 10.2020 г., м.11.2020 г., м. 01.2021 г. и м. 02.2021 г. ведно с начислените лихви.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета ССЧЕ,не оспорена от страните / л.191-204 от делото/. Вещото лице след извършена проверка на документите представени по делото е дало заключение по поставените му въпроси.

Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, изменена и потвърдена с Решение № 386/25.03.2024г. на директора на Дирекция на „ОДОП“ – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му.РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото/ л.116-127/. Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП.При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р- 22002223000420-091-001/07.09.2023г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Въз основа на установените факти в хода на ревизионното производство органът по приходите е приел, че са налице обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и т.4 от ДОПК – налице са данни за укрити приходи или доходи и липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно [Закона за счетоводството](#) или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред.С оглед на което, органът по приходите е определил данъчната основа за облагане по ЗКПО и ДДС за съответните данъчни периоди по реда на чл.122 от ДОПК.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 - 7 ДОПК. В конкретния случай, с Уведомление по чл. 124 от ДОПК, лицето е уведомено за констатациите на органа по приходите, както и че по отношение на него са установени обстоятелства по чл. 122, ал.1, т.2 и т.4 от ДОПК поради което и данъчната му основа за облагане с КД и ДДС за периодите 2018-2021 ще бъде установена по особения ред.

Уведомлението е редовно връчено, като от страна на лицето са представени декларации по чл. 124, ал.3 от ДОПК, поради което процедурата по чл. 124, вр. чл. 122 от ДОПК за преминаване към облагане по аналог формално се явява спазена.

Съгласно чл. 124, ал. 2 ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено от събраните в хода на ревизията доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирувания субект.

Съдът намира, че правилно органът по приходите е приел, че са налице обстоятелствата по чл.122, ал.1, т.2 и т.4 от ДОПК, с оглед на което са установени задълженията на лицето за данък върху доходите за ревизираните периоди по особения ред.

Безспорно е обстоятелството, че лицето не е представило в хода на ревизионното производство необходимата счетоводна отчетност за определяне на неговите задължения за КД и ДДС за съответните данъчни периоди. Такива доказателства не са представени и в хода на настоящото съдебно производство. Твърденията на жалбоподателя, че тази документация е била иззета по повод на досъдебно производство не се подкрепя от писмените доказателства по делото. Следва да се отбележи, че от органите по приходите още при първата ревизия е извършена проверка на иззетите документи и не са установени такива, за определяне на задълженията за данъци, включени в обхвата на ревизията. Независимо от изрично заявеното с молба вх. №23-22-1500#4 от 14.02.2024 г., че жалбоподателят е предприел действия да възстанови документацията на дружеството, включително счетоводните програми, с оглед представянето на допълнителни доказателства, такива не са постъпили в дирекция ОДОП С. нито са представени в хода на съдебното производство.

С оглед на горното правилно от органите по приходите е прието, че са налице предпоставките на чл.122, ал.1, т.2 и т.4 от ДОПК. Безспорно е доказано и получаването на преводи по банковите сметки на дружеството, доколкото това не се отрича от жалбоподателя. Същевременно няма данни, че получените преводи са надлежно осчетоводени и са намерили отражение при формиране на финансовия резултат на дружеството. Обосновано органите по приходите намират, че в случая са налице данни

за укрита приходи.От представените доказателства относно тези преводи не се установява те да са за погасяване на заеми, аванси или приходи които на друго основание не следва да се признаят за съответния отчетен период.Не се оспорва и обстоятелството, че за процесната 2020 г. дружеството не е подало ГДД по реда на чл.92 от ЗКПО. С оглед на горното правилно данъчната основа за облагане по ЗКПО за 2020 г. е определена по реда на чл.122 от ДОПК.

Правилно и законосъобразно е определена и основата за облагане по реда на чл.122 от ДОПК за облагане по ЗДДС за процесните данъчни периоди.Видно от доказателствата по делото, че за част от преводите по банковите сметки на жалбоподателя са с посочено основание „захранване на сметка“, „по фактура“, „вноска“, „наем“. При съпоставка на получените суми с издадените фактури, отразени в отчетните регистри, е установено, че част сумите са съпоставими с фактурирани и деклариращи доставки, съответно намерили отражение при формиране на задълженията по ЗДДС. За по-голямата част от постъпилите средства няма данни да са обвързани с конкретни доставки от жалбоподателя.

От приложените банкови извлечения се установява, че за постъпилите суми с посочено основание „по фактура“ не са издадени данъчни документи и не са деклариращи доставки в регистър по чл. 124 от ЗДДС.Констатациите на органите по приходите не са опровергани в настоящото съдебно производство от жалбоподателя.С оглед на горното правилно е прието, че са налице достатъчно данни, които да сочат, че в случая се касае за укрита доставки, явно извършени и заплатени на жалбоподателя. Няма данни получените средства да са върнати на наредителя, съответно за това, че сделките са развалени. Безспорно е, че преводите с основание „наем“ или „по договор за наем“ са свързани с облагаеми доставки. За останалите преводи, явно свързани с издадени фактури или invoice, лицето не е доказало наличието на основание за неначисляване на данък, или приложимост на ставка, различна от 20%, съответно правилно е прието, че се касае за облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната.

Правилни са изводите и по отношение на упражненото право на приспадане на данъчен кредит по фактури от „ФАЙНЕНШЪЛ РИПОРТИНГ“ ЕООД, „ДЕНМАРК РИСЪРЧ“ ЕООД, „СИЛВЪР СТАР РИТЕЙЛ“ ЕООД, „БОВЕТИ“ ООД, „ВИДЕНОВ ГРУП“ ЕООД, „ДОВЕРИЕ БРИКО“ АД, ЕТ „ВИЛЗИЯ-ЛЮДМИЛА АНТОНОВА“, „ОЗОН ЕНТЪРТЕЙНМЪНТ“ АД, „ЯВЛЕНА СТАРА ЗАГОРА“ ООД, „ТЕС-А“ ЕООД, „ТЕХНОМАРКЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „КРАНИ 17“ ЕООД.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на

доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно.

Съобразно определението в чл. 9 от ЗДДС, за да се приеме, че ДДС е начислен правомерно от доставчика, следва да се установи безспорно, че услугата е извършена.

Съгласно разпоредбата на чл.12 от ППЗДДС / в актуалната му редакция/, с изключение на случаите по чл.25, ал.3 и 4 от ЗДДС, услугата се счита за извършена по смисъла на закона, на датата, на която възникват условията да бъде признат прихода от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Съгласно т.7.1. от СС – 18 „Приходи“, приходът свързан със сделка за извършване на услуги се признава в зависимост от етапа на завършеност към датата на баланса, при условие, че резултатът от сделката може да се оцени надеждно, като съгласно т.7.2, вр.т.7.3 етапа на завършеност се преценява спрямо обема на извършената работа. Тоест, във всички случаи при преценка за това дали услугата, по която е ползван данъчен кредит е реално извършена, задължително трябва да се изследва въпроса дали възложената работа – като съвкупност от фактически действия и последици от тях, действително е извършена, т.е резултатът е възникнал, а при преценка на предпоставките за признаване на правото на данъчен кредит, задължително трябва да се изследва въпроса от кого е извършена възложената работа, конкретно извършена ли е от лицето издало фактурата документираща начисления данък, явяващ се ползвания от получателя данъчен кредит. За да е осъществена доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС обаче, е необходимо освен сключването на сделката, резултатът от услугата реално да е възникнал.

В конкретният случай от представените фактури не може да се установи предмета на доставка.Липсват и не са представени договори за СМР,приемно-предавателни протоколи количествено стойностни сметки, доказателства за кадрова обезпеченост на дружествата доставчици и на жалбоподателя.Не може да се определи къде точно, от кого и как са извършвани фактурираните услуги – СМР.такива доказателства не са представени и в настоящото съдебно производство.

В рамките на своята компетентност и в съответствие с принципите на обективност и служебно начало, регламентирани с чл. 3 и чл. 5 от ДОПК, органите по приходите са извършили насрещни проверки, като от преките доставчици е изискано да предоставят доказателства и обяснения във връзка с процесиите доставки. Такива не са представени.Предвид изложеното, настоящата инстанция намира, че в случая не са налице доказателства, удостоверяващи фактически възникнали и изпълнени облигационни отношения между ревизираното лице и посочените в РА доставчици.

Изводите на органите по приходите не се опровергават и от приетата по делото ССЧЕ, неоспорена от страните.Видно от заключението на вещото лице, както и от разпита на същото в съдебно заседание, експертизата еизготвена единствено и само възоснова на документите събрани и представени в административната преписка.Жалбоподателя не е осигурил достъп до счетоводството си, където да бъдат проверени съответните счетоводни документи за да се установи дали същият е водил редовно счетоводство, както и да се определи данъчната му основа за облагане по ЗКПО и ЗДДС за съответните данъчни периоди.При извършените проверки на доставчиците, само три дружества са открити на съответните адреси, като вещото лице е извършило проверка на фактурите и е установило, че част от тях са включени в СД за съответните данъчни периоди от доставчиците, но не може да се установи как и кога същите са осчетоводени при жалбоподателя.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице,

съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставките на стоки именно от издателите на фактурите, по които се претендира данъчният кредит. В този смисъл е и решението на СЕО по дело С-152/02.

С оглед на горното съдът намира, че обжалваният РА, в частта в което е потвърден и изменен с решението на директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.7,ал.2, т.6 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа/ в актуалната и редакция към момента на приключване на устните състезания/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 811748.04 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 34002.44 лв./ 17385.17 евро/

Съдът констатира, че дружеството жалбоподател не е внесло допълнително определения от съда депозит за изготвената ССЧЕ в размер на 1550.00 лв./ 792.50 евро/, представляващи разликата между окончателно определения от съда размер на депозита за вещо лице от 2000 лв. и внесения по делото такъв от 450 лв., изплатени на вещото лице в открито съдебно заседание. С оглед на горното на основание чл.77 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК, съдът следва да осъди жалбоподателя да заплати посочените суми по сметката на АССГ.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Фердинанд Мозес 1821“ ООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място],[жк], [улица], срещу РА № Р-22002223000420-091-001/07.09.2023г., издаден от органи по проходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден и изменен с Решение № 386/25.03.2024г. на директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], с който на лицето са установени допълнителни задължения за КД по ЗКПО за д.п. 2020г. в размер на 92772.30 лв. главница и лихви за забава в размер на 21807.89лв., както и ДДС по ЗДДС за д.п. от м.05.2018 г. до м.12.2018г.; м.01.2019 г., м. 03.2019г.,м.05.2019 г.;от м.01.2020 г. до м.12.2020 г. и м.01.2021 г. до м. 02.2021 г. общо в размер на 482884.54 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 207283.31 лв.

ОСЪЖДА „Фердинанд Мозес 1821“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет.7, да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], сумата в размер на 17385.17 евро/ седемнадесет хиляди триста осемдесет

и пет евро и седемнадесет цента/ , представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Фердинанд Мозес 1821“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет.7, да заплати по сметката на АССГ сумата в размер на 792.50 евро/ седемстотин деветдесет и два евро и петдесет цента/, представляваща депозит за изготвяне на ССчЕ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: